

Οι σατανικές-καταστροφικές λατρείες και ο τρόπος προφύλαξης των παιδιών μας

[Ορθοδοξία](#) / [Αιρέσεις](#)

[Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος \(Παρασκευαΐδης\) \(†\)](#)

Το φαινόμενο των Σατανιστών και των σατανιστικών τελετών ή λατρειών δεν είναι καινούργιο. Είναι προ-χριστιανικό, αφού η ύπαρξη και παρουσία των δαιμόνων ήταν γνωστή από τότε. Ο Χριστιανισμός προσέδωσε, κατ' αντίθεση προς τις προ-χριστιανικές θρησκείες, ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη αντίστασης του ανθρώπου στον Πονηρό, και έθεσε μάλιστα στη διάθεση των πιστών τα κατάλληλα μέσα για την επιτυχή έκβαση της αντίστασης αυτής. Ήδη από την στιγμή της γεννήσεώς του ο άνθρωπος τελεί, σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας, κάτω από την επιρροή των πονηρών πνευμάτων, γι' αυτό και η Εκκλησία, βαπτίζοντάς τον, τον απαλλάσσει από την τυραννική αυτή επιρροή, οπλίζοντάς τον με τη χάρι και τη δύναμι του Θεού. Αυτός άλλωστε είναι και ο βασικότερος λόγος που η Εκκλησία καθιέρωσε τον νηπιοβαπτισμό. Έξω από την μάνδρα της Εκκλησίας ο άνθρωπος είναι έρμαιο των δαινομικών δυνάμεων. Μέσα στην Εκκλησία τελεί κάτω από την προστατευτική ασπίδα της και, αν θέλει, μπορεί να διαφυλάξει τον εαυτό του μακριά από την κακοποιό

δύναμη του Σατανά.

Πολύ χαρακτηριστική είναι η τελετή της λεγομένης «Κατήχησης» που προηγείται του Ορθοδόξου βαπτίσματος. Εκεί ο τελετουργός ιερέας έρχεται σε απ' ευθείας συνομιλία με τον Δαίμονα που κρύβεται μέσα στο αβάπτιστο ακόμη παιδί, και τον εξορκίζει να βγη από μέσα του και να απαλλάξει την «εσφραγισμένην εικόνα του Θεού» από τη μυσερή παρουσία του. Η σχέση ανάμεσα στον ιερέα της Εκκλησίας και στον διάβολο δεν είναι ωστόσο διαλεκτική. Ο ιερέας ομιλεί «ως εξουσίαν έχων» και διατάσσει τον Σατανά να εξέλθει και να απομακρυνθή από τον άνθρωπο. Και κατόπιν ο ίδιος ο κατηχούμενος, παλαιότερα, (σήμερα δε με το στόμα του αναδόχου του) καλείται να ομολογήσει απάρνηση του διαβόλου και σύνταξη με το Θεό. Από τη στιγμή αυτή και ιδίως μετά την βάπτιση ο άνθρωπος είναι ελεύθερος από την εξουσία του διαβόλου. Ο διάβολος δεν μπορεί να του κάνει κακό, παρά μόνο αν ο ίδιος θελήσει να υποταχθή στο θέλημά του.

Η Εκκλησία μας δεν έπαυσε ποτέ να καλεί τους πιστούς της στην ανάληψη του αόρατου πνευματικού πολέμου δηλ. της αδυσώπητης αναμέτρησης ανά πάσαν στιγμήν με τη δύναμη του Δαίμονα. Και ταυτόχρονα να καλεί τους ανθρώπους να μη μετέχουν σε σατανιστικές τελετές και άλλες σατανικές μεθοδεύσεις, όπως είναι π.χ. τα μάγια, οι μαντείες, τα ωροσκόπια, τα μέντιουμς κλπ., κρούοντας έγκαιρα τον κώδωνα του κινδύνου. Ποιος όμως έδωσε ποτέ την δέουσα προσοχή

στα μηνύματα αυτά; Είναι γνωστή η αντίδραση της Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος εναντίον σατανιστών μαθητών στο Βόλο, το 1992. Η αποκάλυψη τότε και η δημόσια καταγγελία της τελέσεως σατανιστικών τελετών με δράστες μαθητές Λυκείου, ανεστάτωσε το πανελλήνιο. Πολλοί γονείς αφυπνίσθησαν και επροστάτευσαν τα παιδιά τους, άλλοι όμως επέκριναν τον Μητροπολίτη διότι τάχα διέδιδε υπερβολικά ή και φανταστικά πράγματα. Σήμερα όλοι διαπιστώνουμε ότι η έγκαιρη εκείνη προειδοποίηση, ήταν αναγκαία για να διασωθή ο,τι ήταν δυνατόν. Όμως το πρόβλημα παραμένει. Τότε στο Βόλο δεν υπήρχαν καταγγελίες για φόνους. Τώρα όμως έχουν πλέον φανερωθή και ανθρωποθυσίες προς τιμήν του Σατανά από τους σατανιστές. Αθώα θύματά των ανυποψίαστες γυναίκες που βρέθηκαν στο στόχαστρο των παράλογων σχεδιαστών του τρόμου. Οι ανθρωποθυσίες για τον εξευμενισμό του Σατανά είναι στο τελετουργικό των σατανιστικών λατρειών, που υπάγονται στις αποκρυφιστικές τελετές. Όλες μαζί αποκαλούνται διεθνώς «καταστροφικές λατρείες» και γι' αυτές υπάρχει η ειδική προειδοποιητική νότα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με ημερομηνία 22.5.84 και τα επόμενα Ψηφίσματά του με ημερομηνίες 29.2.1996 και 17.2.1998, με τα οποία καλεί τις Κυβερνήσεις των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβουν τα μέτρα τους για την προστασία των πολιτών τους από αυτές. Και τούτο διότι οι «λατρείες» αυτές διενεργούν πλύση εγκεφάλου στους οπαδούς των, τους εξαρθρώνουν τη λειτουργία της σκέψης και τους εκμεταλλεύονται, ενώ άλλες -όπως οι σατανιστικές- οδηγούν και στο έγκλημα.

Κατόπιν αυτού είναι επιβεβλημένη η λήψη από την κυβέρνηση ειδικών μέτρων ποινικοποίησης των σατανιστικών και καταστροφικών λατρειών, ώστε να προφυλαχθούν οι αφελείς που όταν προσχωρήσουν σ' αυτές, έχουν ήδη εκπλειστηριάσει τη βούληση αλλά και τη ζωή τους.

Ο Σατανισμός είναι μια τραγική υπόθεση αν τον ενεργούν χριστιανοί. Και τούτο διότι τα πονηρά πνεύματα είναι εξ ορισμού εχθρικά προς τον άνθρωπο. Έτσι ο σατανιστής λατρεύει τον εχθρό του και ζητεί από αυτόν βοήθεια και προστασία, πράγμα που δεν ευσταθεί ούτε μπορεί να ευδοκιμήσει. Ενώ αγαθός είναι μόνο ο Θεός, που ταυτόχρονα είναι «Θεός ισχυρός, εξουσιαστής άρχων ειρήνης, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος». Κατά συνέπεια οι χριστιανοί έχουμε δύναμη και προστασία από τον Θεό και όχι από τον διάβολο. Και ο μόνος τρόπος προφύλαξής μας από «τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα» είναι η παραμονή μας στην Εκκλησία, όχι βέβαια η μηχανική, αλλά η ουσιαστική, αυτή που συνοδεύεται από ειλικρινή ευθυγράμμιση της ζωής μας προς τη ζωή που εκείνη εισηγείται.

<https://bit.ly/34wpYmp>